

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4Csp/72/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617203728
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5617203728.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou Mgr. Zuzanou Bajlovou v právnej veci žalobcu: L. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XX, zastúpený AK-KRUPA, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Hurbanova 1, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 36 859 435 proti žalovanému: Provident Financial, s. r. o., Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 35 805 731, zastúpený De minimis, spol. s r. o., so sídlom Lovinského 22, Bratislava, IČO: 36 868 949, v spore o zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 354,23 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na súd prvej inštancie dňa 12. 04. 2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 354,23 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 354,23 eur od 20. 03. 2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 14. 03. 2014 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 571412677, ktorá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. V zmysle zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 600 eur, pri dojednanej úrokovej sadzbe 22,38 %, RPMN bola dojednaná na 70,38 %, výška týždennej splátky prvých 59 po 13,45 eur, posledná 13,45 eur, počet týždenných splátok 60 a celková čiastka splatná spotrebiteľom 807 eur. Zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluva neobsahuje náležitosť vyžadovanú v § 9 ods. 2, a to adresu veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalšou podstatnou náležitosťou je aj uvedenie doby trvania zmluva. V zmluve nie je uvedená žiadna informácia kedy sa zmluva končí. V zmluve absentuje termín konečnej splatnosti. V umluve je síce uvedený počet splátok, avšak konkrétny termín splatnosti uvedený nie je. Výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve nezodpovedá výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN (v neprospech klienta), ktorá nezodpovedá zákonným náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ ide o Zmluvu o zabezpečení splátok úveru, táto síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, avšak v skutočnosti ide o akcesorickú zmluvu, nadväzujúcu na úverovú zmluvu, keďže jej obsahom je len spôsob splácania dohodnutého úveru, čo napokon vyplýva aj zo samotnej identifikácie čísla s hlavnou úverovou zmluvou a tým aj prepojenosti s hlavnou úverovou zmluvou. Do RPMN preto mala byť zahrnutá aj odmena podľa tejto zmluvy, ako to vyplýva z § 2 písm. g) zákona 129/2010 Z. z. Žalovaný v zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, ako to vyžaduje Zákon o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ sa týka zmluvy o zabezpečení splátok úveru, táto súvisí so zabezpečením pohľadávky žalovaného vzniknutou na základe zmluvy, spotrebiteľ tak platí za službu, ktorá v skutočnosti neslúži záujmom spotrebiteľa, ale naopak je plnenie slúžiace záujmom veriteľa. Obdobné poplatky, ktoré súvisia so zmluvou, sú považované v zmysle ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách za neprijateľnú

zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke spotrebiteľovi a jeho záujmom. Nakoľko je uvedená zmluva neplatná, eventuálne poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobca má povinnosť platiť úver len do výšky skutočnej istiny, ktorá sa rovná výške reálne poskytnutej sumy, a to je 600 eur. Žalobca vyplatil žalovanému sumu vo výške minimálne 954,23 eur, teda o 354,23 eur viac, ako si požičal. Uvedený preplatok tak zakladá bezdôvodné obohatenie, ktoré veriteľ získal bez právneho dôvodu. Žalobca požaduje vrátiť preplatok späť z titulu bezdôvodného obohatenia spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 20. 03. 2017, kedy žalovaný vyhotovil odpoveď na predsporovú výzvu (t.j. najneskôr v tento deň už žalovaný vedel o bezdôvodnom obohatení a mal možnosť to zaplatiť na účet žalobcu) až do zaplatenia.

2. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 4Csp/72/2017-17 zo dňa 09. 05. 2017 v zmysle ust. § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) vyzval žalovaného, aby sa do 10 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu dňa 12. 04. 2017.

3. Na výzvu súdu podaním doručeným súdu dňa 29. 05. 2017 žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že zo zreteľom na doterajšiu opakovanú viacročnú vedomosť a skúsenosti žalobcu s produktmi žalovaného, tento dobrovoľne uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere. RPMN sa vypočítava matematickým vzorcom prostredníctvom metódy numerickej aproximácie podľa Prílohy č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tieto matematické údaje majú výlučne informačnú povahu. Veličina RPMN má abstraktnú výpovednú hodnotu len z hľadiska toho, že zákazník vie z tohto údaja posúdiť len to, že úver s menšou RPMN, ako je uvedená, je pre neho výhodnejší a s vyššou RPMN, ako je uvedená, je pre neho menej výhodný z hľadiska celkových nákladov, ktoré musí zaplatiť. V roku 2008 až 2010 sa pohybovala maximálna hodnota RPMN medzi 76 až 112,72 %. Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN dojednaná na 46,46 % nemôže byť v rozpore so všeobecne akceptovaným hodnotovým poriadkom. Odplaty za dobrovoľné doplnkové služby či sankcie do RPMN nevstupujú, preto výčitky žalobcu na postup žalovaného nemajú žiadnu právnu oporu a dokonca sú v priamom rozpore s predmetnými ustanoveniami o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ sa týka námietok, že splátka úveru neobsahuje rozčlenenie na istinu, úroky a iné poplatky, poukazujú rozsudok Súdného dvoru EÚ z 09. 11. 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. C-42/15. V súvislosti s dobou trvania zmluvy o spotrebiteľskom úveru sa v bode 17 jednoznačne uvádza, že „táto zmluva trvá odo dňa poskytnutia úveru do dňa riadneho splatenia dlžnej sumy“. Zmluva obsahuje konkrétny deň konečnej splatnosti tak, ako sa to domáha žalobca. Žalovaný v zmluve uviedol termín konečnej splatnosti, a to v presnom časovom formáte, pričom žalovaný vzhľadom na absenciu presného zákonného určenia zvolil formát tohto vyjadrenia, ktorý je podľa jeho skúsenosti pre jeho zákazníkov najvhodnejší pre pochopenie, predstavu aj zapamätanie. Priemer úrokových sadzieb zverejňovaných na webovom sídle O. sa netýka obdobných prípadov, ako je prípad žalobcu, ale týka sa všetkých spotrebiteľských úverov bez výnimky. Medzi výšku úrokovej sadzby a výhodnosťou konkrétneho spotrebiteľského úveru pre spotrebiteľa nemusí byť žiadna korelácia. Ak sa teda v spoločnosti bežne akceptuje, že komerčné banky, ako aj súdna prax uznáva úrokovú sadzbu 25 % ročne, či dokonca vyššiu, nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi úroková sadzba 22,38 % ročne pri dobe splatnosti 60 týždňov. Všetky zákonné náležitosti zmluvy sa nachádzajú len na jedinom liste formátu A4, ktorý mal žalobca od počiatku k dispozícii a preto jeho súčasné náreky o tom, že v čase uzavretia zmluvy nevedel, nemohol, nepoznal sú skutkovo aj právne neudržateľné. Zmluva o doplnkovej službe - o zabezpečení splátok úveru je akcesorickej povahy k zmluve o spotrebiteľskom úvere a nebola podmienkou získania úveru, preto sa odmena za túto službu nezapočítavala podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch do RPMN, čo preukazujú jednak stanoviská všetkých kontrolných orgánov - Ministerstva financií SR, Slovenskej obchodnej inšpekcie, O. ako aj konštantná rozhodovacia činnosť všeobecných súdov. Žalovaný nikdy neprijal od nijakého svojho zákazníka, vrátane žalobcu žiadne plnenie, ktoré by nezodpovedalo ich vzájomnej písomnej dohode a teda bez relevantného právneho titulu, čím je vylúčené, že by sa žalovaný mohol bezdôvodne obohatiť. Z dôvodu právnej istoty, ako aj hospodárnosti konania žalovaný vznáša námietku premlčania, nakoľko v danom prípade celkom jednoznačne uplynula subjektívna premlčacia doba.

4. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 4Csp/72/2017-44 zo dňa 29. 05. 2017 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby sa v lehote do 10 dní odo dňa doručenia uznesenia vyjadril k vyjadreniu žalovaného podľa § 167 ods. 3 CSP, ktoré uznesenie bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené 05. 06. 2017. Nakoľko sa v súdom stanovenej lehote nevyjadril, vo veci bolo nariadené pojednávania na 04. 07. 2017.

5. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 21. 06. 2017 právny zástupca žalobcu zotrval na svojich vyjadreniach. Uviedol, že doplnková zmluva a odmena platená na jej základe je jednou z najzásadnejších skutočností, ktoré najvýraznejšie odzrkadľujú nezákonnosť postupu žalovaného. Súdu ustálené rozhodujú, že ak dohodnutá výška odmeny veriteľa neprimerane prevyšuje mieru úrokov z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy, ide o neplatný právny úkon, o takúto neplatnosť v zmysle súdnych rozhodnutí ide už v prípade prevýšenia od dvojnásobku priemernej odmeny bánk (odmena žalovaného zo zmluvy a doplnkovej zmluvy tvorí viac ako šesťnásobok - takmer sedemnásobok odmeny bánk v čase uzatvorenia zmluvy). Pokiaľ sa týka premlčania nárokov, Občiansky zákonník upravuje dve lehoty, subjektívnu a objektívnu. Plynutie subjektívnej lehoty je logicky naviazané na vznik vedomosti oprávnenej strany - v tomto prípade žalobcu o tom, že sa na jeho úkor niekto bezdôvodne obohatil. V tomto prípade začiatok plynutia subjektívnej lehoty je viazaný na moment, kedy právny zástupca žalobcu posúdil podklady týkajúce sa žalobcu, prevzal právne zastúpenie žalobcu, t.j. konkrétne mesiac november 2016 a informoval žalobcu o tom, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, teda že žalobca má nárok na vydanie takéhoto bezdôvodného obohatenia. Z pohľadu plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je teda vznesená námietka premlčania bezpredmetná. Objektívna premlčacia doba začala v tomto prípade plynúť odo dňa 05. 09. 2014, kedy sa žalovaný na úkor žalobcu začal bezdôvodne obohacovať. Vzhľadom na to, že žaloba v tejto veci bola podaná 10. 04. 2017, žalobca uplatnil svoj nárok v rámci objektívnej premlčacej doby.

6. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 04. 07. 2017 právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný dal priestor na podpis pre zákazníkov na tom mieste, kde sú podľa jeho skúsenosti tie najpodstatnejšie zmluvné náležitosti, aby ich zákazník, aj keď o to nejaví záujem, si vždy pri podpisovaní dobre všimol a uvedomil. Niet žiadnych pochyb čo vyložil Súdny dvor EÚ, Slovenská republika, ako aj O. V. F. v záväznej informácii na úseku odboru ochrany finančných spotrebiteľov zo dňa 18. 04. 2017, presne tak ako to uvádza a vždy aj uvádzal žalovaný, t.j. presne naopak ako si to predstavuje žalobca pri svojom výklade, ktorý je ďaleko za hranicou formálnosti, čo je už samé o sebe neprípustné a tiež je v rozpore so zásadou favor contractus. Argumentácia žalobcu je nesprávna, už dlhší čas prekonaná.

7. Súd podľa § 180 CSP konal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti.

8. Vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu trval žalobca na podanej žalobe a svojich písomných vyjadreniach, ktoré boli doručené súdu. Uviedol, že v danom prípade je objektívna lehota desaťročná, nakoľko bezdôvodné obohatenie získané žalovaným je úmyselné. Úmysel ako psychický stav žalovaného nie je možné preukázať a v zmysle právnej úpravy judikatúry ani je potrebné preukázať (keďže postačujúcim je preukázanie skutkových okolností, ktoré takémuto úmyslu nasvedčujú) týkajúce sa nižšie uvedené dôvody, najmä takýchto okolností. Žalovaný ako podnikateľský subjekt konal na vlastnú zodpovednosť a jeho orgány sú povinné konať s odbornou starostlivosťou. Žalovaného úmysel je celkom jednoznačne viditeľný aj pri posúdení množstva rozhodnutí súdov SR a kontrolných orgánov, ktoré v rámci desiatok prípadov opakovane rozhodujú, že žalovaný porušuje svoje povinnosti týkajúce sa úverových zmlúv. Aj napriek uvedenému žalovaný aj naďalej uzatvára takéto úverové zmluvy a prijíma na základe takýchto zmlúv od tisícok svojich klientov finančné prostriedky, ktoré sú bezdôvodným obohatením. Súdy na základe svojich rozhodnutí uzavreli, že zmluvy o zabezpečení splátok úveru obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, no aj napriek tomu žalovaný takúto zmluvu aj naďalej vedome a úmyselne s klientmi podpisoval a prijímal od nich na základe takejto zmluvy plnenie.

9. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že sa nestotožňuje s názorom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov. Hoci sa zmluva o zabezpečení splátok úveru môže javiť ako klamlivý právny úkon, jedná sa o klasickú doplnkovú službu.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín založených v spise, a to s výpisom s kópiou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14. 03. 2014 (č.l. 8 spisu), s kópiou Zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa 14. 03. 2014 (č.l. 9 spisu), s prehľadom všetkých platieb vykonaných žalobcom (č.l. 10 spisu), s predsporovou výzvou zo dňa 09. 01. 2017 (č.l. 11 spisu), s obsahom ostatných listín založených v spise.

11. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, súd zistil tento skutkový a právny stav:

12. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 14. 03. 2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 600 eur, ktorý sa spotrebiteľ zaviazal vrátiť spolu 807 eur v 60 týždenných splátkach po 13,45 eur a výška poslednej splátky 13,45 eur. Úver sa za podmienok podľa tejto zmluvy poskytuje na dobu 60 týždňov, termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Úroková sadzba bola dojednaná na 22,38 %, priemerná RPMN na 46,30 % a RPMN na 70,38 %. Tým istým dňom dňa 14. 03. 2014 uzatvorili strany sporu Dohodu o zabezpečení splátok úveru k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 571412677 zo dňa 14. 03. 2014, v ktorej sa zákazník (žalobca) zaviazal, že za poskytnutie služby spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určené na úhradu splátky spotrebiteľského úveru zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 309 eur, a to v 60 pravidelných splátkach, a to 59 týždenných splátkach vo výške 5,15 eur a poslednej splátky vo výške 5,15 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy. Súd mal preukázané, že predposlednú splátku vo výške 470 eur žalobca zaplatil dňa 05. 09. 2014 a poslednú splátku vo výške 12,23 eur žalobca uhradil 15. 09. 2014, celkovo zaplatil 954,23 eur (č.l. 10 spisu).

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16. Vzhľadom na vznesenú námietku premičania zo strany žalovaného súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplata sumy 354,23 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktorú žalobu odôvodnil tým, že úver poskytnutý žalovaným sa považuje za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu náležitostí stanovených v § 9 ods. 2 Zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a uvedená suma predstavuje čiastku plnenia, ktoré žalobca zaplatil nad rámec sumy poskytnutého úveru, vychádzajúc z teórie skutočného plnenia, podľa ktorej je dlžník povinný vrátiť veriteľovi len sumu skutočne poskytnutého úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu bola uzavretá za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva, pretože ju uzatvoril žalobca ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Uvedená zmluva je typickou spotrebiteľskou zmluvou, vzhľadom na právnu povahu strán sporu. V zmysle uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere si strany sporu dojednali poskytnutie úveru vo výške 600 eur, ktorý úver sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom a poplatkom za garantovanú službu pevnou sumou 120,60 eur, spolu 807 eur. Ročná percentuálna miera nákladov bola dojednaná na 70,38 %. Dňa 14. 03. 2014 si strany sporu dohodli v Dohode o zabezpečení splátok úveru odmenu za službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti vo výške 309 eur. Oba právne úkony boli uzatvorené v ten istý deň ako bezprostredne na seba nadväzujúce a obsahovo spojené právne úkony. Uzavretie zmluvy o zabezpečení splátok úveru znamenalo existenciu ďalšieho poplatku, ktorý podľa názoru súdu mal byť zahrnutý do výpočtu RPMN a tiež do celkovej sumy, ktoré mal dlžník zaplatiť titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Jedná sa o nekalú obchodnú praktiku zo strany žalovaného, ktorú súd nemohol akceptovať. Zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov ustanovuje osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a aby vedel lepšie posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie uvedené v § 11 zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu (napr. rozsudok Krajského

súdu v Žiline sp. zn. 9Co/570/2015). Poskytnutý úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobca nad rámec poskytnutého úveru uhradil žalovanému 354,23 eur.

17. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného súd dospel k záveru, že subjektívna lehota na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia mohla začať plynúť odo dňa, kedy žalobca zaplatil jednotlivé plnenia v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere nad rámec toho, čo bol povinný vychádzajúc z teórie skutočného plnenia (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/104/2016). Z prehľadu všetkých platieb vykonaných žalovaným mal súd preukázané, že posledné platby 482,23 eur žalobca zaplatil dňa 05. 09. 2014, resp. 15. 09. 2014. Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 12. 04. 2017, nárok na zaplatenie žalovanej sumy bol premlčaný. K tomu, kedy sa oprávnený dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, došlo vtedy, kedy oprávnená osoba získala z hľadiska skutkového objektívne vedomosti umožňujúce iniciovať súdne konanie. Nakoľko sa povinný subjekt premlčania dovolal, nemohol súd oprávnenému právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať, pretože márne uplynula subjektívna premlčacia lehota.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. O trovách konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.